

422.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 czerwca 1921 roku

w przedmiocie ustalenia wysokości djet, wynagrodzenia rozjazdowego oraz zwrotu kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych.

Na mocy postarowań o normowaniu wynagrodzeń niestających i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. R. P. № 65, poz. 429—436), zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenia z dnia 5 sierpnia 1920 r. w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych oraz pracowników kolejowych (Dz. U. R. P. № 74 i 88, poz. 507 i 577) jakoteż z dnia 12 października 1920 r. w sprawie wynagrodzenia drużyn parowozowych i konduktorskich za czas spędzony w służbie przy parowozie i przy pociągach (Dz. U. R. P. № 99, poz. 660 i 661) oraz z dnia 2 czerwca 1921 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów poczt ruchomych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 359) ulegają następującym zmianom.

§ 2. Uzupelnienie djet normalnych, przewidziane w art. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 74, poz. 507) i w art. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 577) następuje wedle każdoczesnego mnożnika dla oznaczania dodatku drożyznianego w miejscowości, do której funkcjonarjusz państwowy wyjeżdża w sprawach służbowych.

Stopa jednak tego uzupełnienia nie może być na obszarze b. zaborów austriackiego i rosyjskiego — niższa od równoczesnego mnożnika, ustalonego dla miejscowości klasy trzeciej, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej — od równoczesnego mnożnika, ustalonego dla miejscowości klasy czwartej.

§ 3. Przy podróżach do miast Warszawy i Łodzi przyznawać się będzie nadto dodatek w wysokości jednej piątej części uzupełnienia djet normalnych, obliczonego według zasad § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Uzupelnienie wynagrodzeń drużyn parowozowych za czas spędzony w służbie przy parowozie, ustalone w art. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 99, poz. 660) drużyn konduktorskich za czas spędzony w służbie przy pociągach, ustalone w art. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 99, poz. 661) oraz funkcjonarjuszów poczt ruchomych za czas, spędzony przy konwoju poczty w pociągach, ustalone w art. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 57, poz. 359) następuje:

- a) na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego według każdoczesnego mnożnika dla miejscowości, zaliczonych do klasy III dodatku drożyznianego,
- b) na obszarze b. dzielnicy pruskiej — według każdoczesnego mnożnika dla miejscowości, zaliczonych do klasy IV dodatku drożyznianego.

§ 5. Ustęp pierwszy artykułu 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów

państwowych, (Dz. U. R. P. № 74; poz. 507) otrzymuje następujące brzmienie:

Przy przesiedleniach służbowych, zarządzonych z urzędu, przyznaje się należycie udokumentowanie faktyczne koszty, które jednak nie mogą przewyższać u funkcjonariuszów samotnych jednomiesięcznego uposażenia, dla utrzymujących do 4 członków rodziny dwumiesięcznego uposażenia, a dla utrzymujących więcej niż 4 członków rodziny trzymiesięcznego uposażenia (płaca zasadnicza łącznie ze wszystkimi dodatkami).

§ 6. Artykuł 8 cytowanego w poprzednim paragrafie rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„W wyjątkowych wypadkach, mogą być urzędnikom przyznane za zgodą Ministra Skarbu tytułem zwrotu kosztów przesiedlenia rzeczywiście poniesione wydatki o ile będą należycie udokumentowane, także i ponad normy ustalone w paragrafie poprzednim.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1921 r.; z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921, № 5, poz. 26).

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczowski

Minister Poczty i Telegrafów:

Stesłowicz

Minister Kolei Żelaznych:

w z. *J. Eberhardt*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Dr. J. Trzcziński